

ACCESSIBILITAT UNIVERSAL: LES ALTRES BARRERES

Les barreres arquitectòniques són aquelles que estem més habituats a percebre, ja sigui per les característiques de la professió com per les evolucions normatives dels darrers anys.

Però n'hi han moltes altres. En aquest article donaré una pinzellada per començar a tenir una idea general del concepte d'**accessibilitat universal** que la Generalitat de Catalunya la defineix com:

“L'accessibilitat universal implica que qualsevol persona pugui disposar i utilitzar les infraestructures i els serveis o productes en igualtat de condicions, independentment de la seva condició física, psíquica o sensorial. Aquest concepte és aplicable a dues formes bàsiques d'activitat humana: la mobilitat i la comunicació. Totes dues poden estar subjectes a limitacions com a conseqüència de l'existència de barreres.”

Aquesta descripció ens introdueix en conceptes poc habituals, com les condicions psíquiques i sensorials, a més de contemplar la comunicació com objecte de l'accessibilitat.

Tot aquest nou plantejament ve com a conseqüència d'un canvi de paradigma que es va produir amb la adhesió a la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat, i el seu protocol facultatiu, de les Nacions Unides.

Es pot resumir molt dient que cal abandonar el model mèdic:

- Les persones discapacitades necessiten ajuda i nosaltres, els professionals mèdics, decidim què els hi convé i quan.

I entrar en una nova etapa basada en altres principis:

- Les persones no són discapacitades, tan sols ho estan si l'entorn presenta barreres que no els hi permet desenvolupar la seva activitat humana bàsica.
- La comunitat ha de vetllar per l'eliminació d'aquestes barreres per permetre la igualtat d'oportunitats.

Aprofundint, ens adonem que les barreres a la mobilitat tampoc són exclusivament allò que fins ara enteníem com a barreres arquitectòniques. Actualment n'hem de contemplar altres:

Mobiliari: L'absència de bancs per seure en recorreguts de vianants pot impedir que persones que deambulin amb dificultat puguin fer el recorregut.

Paviment: L'absència de paviment podo-tàctil, pot impedir que les persones amb dificultats visuals estiguin capacitades per fer un recorregut amb autonomia.

La manca de pictogrames adients incapacita a persones amb dèficits cognitius a localitzar i identificar llocs i serveis necessaris.

La redacció recargolada d'un text pot impedir que gent gran o amb dificultats cognitives el puguin comprendre.

Aquests aspectes, i molts altres que em deixo els podrem anar analitzant en un futur.

No m'agradaria acabar sense fer menció als requisits **DALCO** que és necessari complir per assolir l'accessibilitat universal.

DALCO és l'acrònim de:

DEAMBULACIÓ (acció de desplaçar-se d'un lloc a un altre)

APREHENSIÓ (Acció d'agafar alguna cosa)

LOCALITZACIÓ (Acció d'esbrinar el lloc precís on hi ha alguna cosa o algú)

COMUNICACIÓ (Acció d'intercanvi de la informació necessària per desenvolupament d'una activitat)

Convé memoritzar-lo per la seva senzillesa i claredat a l'hora d'explicar genèricament les capacitats que les persones posen en joc quan realitzen les activitats lligades a l'ús de qualsevol entorn.

JORDI PLANAS MANZANO

Grup de Treball **TECNOLOGIA OBERTA**
de la Fundació COATT